

Svjedoci Ratnog Zlocina u Vlasenici (Da se ne zaboravi)

Autor Sanel Babic

Srijeda, 20 Travanj 2011 19:28 - Ažurirano Srijeda, 20 Travanj 2011 20:22

Napomena: Od prve publikacije ovog izvjestaja na [Vlasenickom Forumu](#) , 12 Nov. 2006, sledećim osobama su presuđene zatvorske kazne za počinjeni genocid u Vlasenici:

1.

[NIKOLIĆ DRAGAN](#)

zvani "Jenki" - 20 godina zatvora (

[Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju, Haag](#)

)

2.

[VIŠKOVIĆ GORAN](#)

zvani "Vjetar" - 18 godina zatvora (Sud BiH)

3.

[BASTAH PREDRAG](#)

(DRAGAN) zvani "Car" - 22 godina zatvora (Sud BiH)

* Izjave svjedoka o silovanjima nisu uključeni u njihove kazne

PAZNJA - Tekst ispod sadrzi grafickih opisa koji nisu za djecu!

Tekst je editovan za zastitu identiteta svjedoka.

Krajem mjeseca Aprila 1992.godine izvršena je okupacija Vlasenice od strane Novosadskog i Užičkog Korpusa, koji su bili potpomognuti domaćim Srbima.

Ujutro, taj prvi dan kada su ušli u Vlasenicu, srbi su uzeli auto (plava Lada Niva) od Komunalnog preduzeća Vlasenica. Usput zarobljavaju jednog Vlasenicanina (isjeceno) kojeg stavljaju na prvo mjesto auta, a on je pozivao narod sa megafonom, da preda oružje od 15:00 do 9:00 na određenim punktovima. U slučaju da se ne preda oružje u Vlasenici, rekli su da "... neće ostati kamen na kamenu!"

Dok je sve bilo mirno između 15:00 sati i ponoci, ko je imao lično naoružanje oni su ga predavali na tim punktovima. Od 15 do ponoci je sve bilo mirno i mislila sam da je najgore prošlo, tad je u blizini eksplodirala bomba. Kada su srbi saznali da se (isjeceno) nalazi u Vlasenici prvo što su uradili bacili su bombu u njegovu kuću, a onda su opkolili kuću zarobili ga.

Tada su ušli u kuću (isjeceno) i tražili oružje. Kako ništa nisu našli, uzeli su ga kao živi štit i išli od kuće do kuće muslimanske kuće i tražili oružje. Kada sam ja čula eksploziju pogledali smo kroz prozor i vidjeli da pripadnici Novosadskog korpusa i Užičkog korpusa opkoljavaju kuću i gledamo njihovo odvođenje (isjeceno) Kako se odvedeni (isjeceno) nije pojavljivao do 17 sati isti dan, ja sam skupila hrabrost i otišla do SUP Vlasenica da vidim šta se dešava zašto ga nema. Mislim da su bombu bacili, i odveli (isjeceno), oko polovine mjeseca Aprila 1992.godine. Kada sam ja otišla u SJB Vlasenica nisu mi dali da uđem pitali su šta želim, rekli su mi da nemam tu šta da tražim da se gubim odatle inače će mi čitav šanžer ispuhati u stomak.

Tada sam prepoznala policajce i to:

1. STANIŠIĆ LJUBAN (koji mi je rekao da se gubim ispred SUP-a inače će mi čitav šanžer sasuti u stomak, zatim mi govori da donesem (isjeceno) koje posjeduje i onda će ga pustiti) 2. ŠARGIĆ MILOŠ

Na riječi Stanišić Ljubana sam negirala da on (isjeceno) nema ništa od toga šta traži i rekla sam da mogu reći da je on (isjeceno) imao atomsku bombu i može raditi šta hoće. Kako je bilo desetak naoružani policajaca u SJB Vlasenica pred vratima počeli su galamiti na mene. Jedan od njih mi je rekao: - "Da se ja pitam ja bi vas muslimane sve satjero na stadion i sve vas postreljao!"

Na to sam ja sam reka:

- "Hajde kreni od mene ja ću biti prva, ali zapamti neko će preživjeti i ispričati pravu istinu!"

Među tih 10 sam samo prepoznala Stanišić Ljubana i Šargić Miloša, a ostali su bili mlađi koje nisam poznavala po imenu ali znam da su iz Vlasenice. Taj dan on (isjeceno) je pušten iz SJB Vlasenica oko 22 sata i došao je sam kući. Bio je pretučen i krvario je na nos i usta. Tada nam je ispričao da su ga ispitivali, prelaćivali, udarali kundacima.

Sutradan počinju odvoditi muškarce muslimane u zatvor SJB Vlasenica. Nakon

5-6 dana ponovo ga odvođe (isjeceno), a to se dešava u mjesecu Maju 1992.godine, zatim odvođe još članova moje porodice (Isjeceno). Njih su odveli uniformisani Srpski vojnici iz Vlasenice, ja sam to gledala kroz prozor.

Naprijed navedeni zločinci, su u 9 sati izjutra odveli par mojih članova porodice (isjeceno) i ipušto ih nisu vratili do 14 sati ja ponovo idem u SJB Vlasenica da ih tražim. Tada me u svoju kancelariju primio STANIŠI LJUBAN. Nakon 10 minuta došao je i ŠARGIĆ MILOŠ. Nisu mi dali nikakvo objašnjenje zašto su ih odveli, ali su zato mene ispitivali. Ljuban i Miloš su me pitali ko i kada su se sve sastajali vlasti SDA stranke u mojoj kući (isjeceno). Kako nisam imala pojma o tome odveli su me u jednu prostoriju i zaključali me. Tad su mi rekli da dobro razmislim, i kada se sjetim ko je dolazio, i o čemu su pričali da ih pozovem. Kako ja o tome nisam imala pojma nisam ih ni zvala, ali sam lupala na vrata da me puste. Noć je pala, neznam koliko je sati bilo, možda negdje između 20:00 - 22:00 sati. Tad su se otključala vrata i u sobu su ušli:

1. STANIŠIĆ LJUBAN, 2. ŠARGIĆ MILOŠ, 3. ĐURIĆ ACO, 4. ĐURIĆ ELVIS, 5. VIŠKOVIĆ GORAN zvani "Vjetar"

Zaključali su za sobom vrata i počeli se cerekati i govoriti:

- "Jeli ti to nećeš ništa priznatić!

Kako sam rekla da neznam ništa i da nemam šta priznati počeli su psovati; govorili su mi da me jebe Alija, Tito, psovali su mi balijsku majku, i nagovijestili šta će mi onda raditi, a rekli su:

- "Sada ćeš vidjeti šta ćemo uraditi sa tobom!"

Na sebi sam imala ženski kostim bež boje. Potrgali su taj kostim sa mene i svu odjeću, a onda su me tukli. Svi petorica naprijed navedenih su me tukli drvenim šipkama, kundacima, nogama, i pesnicama. Nogama su me bacali iz ćoška u ćošak sobe. Kada sam se onesvijestila posuli bi me vodom, ĐURIĆ ACO i ĐURIĆ ELVIS (dva brata) su me držali ispod pazuha, a STANIŠIĆ LJUBAN i ŠARGIĆ MILOŠ su mi stavljali "epolette" sa ćinovima iz bivše JNA i Titovku na glavu. Sa petokrakom na glavi rekli su mi: - "Sad ćemo te tući ako ti ovo popada sa tebe izmasakrirat ćemo te!"

Naravno to je sve popadalo sa mene kako su me tukli. Tada me poćinju još žešće tući. Padala sam u nesvijest. A kada sam došla sebi vidim da mi jedan sjedi na grudima, a osjetim drugi me siluje. Zatim me sva petorica siluju cijelu noć, a to su: 1. STANIŠIĆ LJUBAN, 2. ŠARGIĆ MILOŠ, 3. ĐURIĆ ACO, 4. ĐURIĆ ELVIS, 5. VIŠKOVIĆ GORAN zvani "Vjetar"

Sutradan oko 10-11 sati su me zamotali u deku jer sam počela obimno krvariti iz materice, stavili u policijsko auto i odveli na ginekologiju. Ja sam sva bila izobličena, tako da nisam vidjela niti gdje me vode niti kuda. U Bolnicu Vlasenica

me prima doktor (isjeceno) i radi mi kiretažu zbog krvnog odljeva iz materice. U bolnici na ginekologiji nije bilo nekoga, bila je pusta. Poslije toga me odvođe kući. Kod kuće sam zatekla fameliju (isjeceno) .

Taj isti dan, početkom Maja 1992. godine u 17 sati su ga pustili (isjeceno). On sa famelijom bježe tu noć preko šume. Uveće u 24 sata (isjeceno) na leđima svojim donosi prebijenog (isjeceno) sa polomljenim rebrima koji je povraćao krv i sav izobličen od udaraca kao i ja. Svi u kuci su me vidjeli kada sam došla iz Bolnice Vlasenica, a ja sam im ispričala šta mi se desilo. A i da njima nisam pričala sta je bilo mogli su vidjeti na meni. Ja sam iskašljavala krv i dobila sam temperaturu. Od te noći ja više nikada nisam mogla zaspati prirodnim snom. Spavala sam uz pomoć tableta za spavanje koje i danas koristim. Od visoke temperature da tih dana nisam znala šta se dešava (isjeceno). Znam samo kada dođem sebi da popijem čaja.

Početkom mjeseca Juna 1992.godine prelazimo u drugu kucu. Vise ljudi (isjeceno) izlazi iz Vlasenice, na koji način i kojim kanalima ja neznam. Tako da u cijeloj ulici nas ostaje samo par (isjeceno).

Ponedjeljak, 8 Juni.1992.godine u 10 sati naveće dolaze po nas četnici i odvođe nas u logor "SUŠICA", tada sa prepoznala:

1. VIŠKOVIĆ GORAN zvani "Vjetar"

ove ostale sam poznavala iz viđenja ali im neznam imena.

Goran se odma po ulasku u kuću počeo udarati (isjeceno). Strpali su nas u auto i odveli u logor "SUŠICA".

Do Nedelje, 14 Juna 1992.godine konstantno sam bila izložena premlaćivanju, i silovanju. Tad su mlatili i moje blize (isjeceno).

U Logoru "SUŠICA" osobe koje su me silovale i premlaćivale su:

1. NIKOLIĆ DRAGAN zvani "Jenki"2. VIŠKOVIĆ GORAN zvani "Vjetar"3.

BASTAH DRAGAN zvani "Car"

4. ĐURIĆ ACO

5. ĐURIĆ ELVIS

i još dvojica koje sam dobro poznavala ali ne mogu se sjetiti Imena, ali znam gdje su zivili (isjeceno).

Tada u Logoru "SUŠICA" bilo je oko 1500 do 2000 muslimana (žena, djece, muškaraca). Sjecam se: (isjeceno). Ja moram naglasiti da sam živjela van Vlasenice I udata sam u Vlasenici, ono stanovništvu iz Vlasenice sto sam znala to je preko mjesta gdje sam radila (isjeceno).

Negdje oko 8 - 10 Juna 1992.godine izveli su oko 20 muškaraca, mene (isjeceno) i još nekoliko familija i pred našim očima ubili su svih 20 muškaraca među kojima i

moje familije.

Svih 20 muškaraca civila, muslimana streljao je VIŠKOVIĆ GORAN zvani "Vjetar" i BASTAH DRAGAN zvani "Car".

Od bola i krika izgubila sam glas i više nisam mogla pričati dok nismo prešli na slobodnu teritoriju.

U ponedjeljak 15-og Juna 2006.godine su nas pustili iz Logora "Sušica", odnosno strpali nas u autobuse i odvukli prema Kladnju do linije razgraničenja. Tu nas pustili da idemo pješice do punkta koji je bio pod kontrolom Armije BiH.

(isjeceno)

NAPOMENA: "Kada sam došla na slobodnu teritoriju tj. Živinice kada sam se oporavila negdje krajem Juna se dobrovoljno prijavljujem u vojsku (isjeceno). Nakon svega što sam preživjela htjela sam da dam bilo kakav doprinos muslimanskom narodu, jer sam preživjela kako sam naprijed navela i bila sam uvjerena da će nestati muslimanski narod."

Do sada nisam nikada nikome davala izjavu. Ovu izjavu sam odlučila dati Udruženju "Žena-Žrtva Rata" iz razloga što pratim rad Udruženja i njihovu hrabrost i moja želja je da se pojavim na sudu i ispričam istinu."

Spremna sam dati izjavu svakom istražnom organu i ispričati istinu.

" Žena Žrtva Rata

Preuzeto sa

Bosnjaci.net

Svaki komentar je suvišan hiljadama Bošnjačkih djevojčica, djevojaka i žena izvršavao se po planiranom scenariju, masovnom i sistematskom silovanju Bošnjakinja koje je korišteno kao **NAJVEĆE ORUŽJE TOKOM AGRESIJE NA BiH**. Žena seksualno zlostavlja i silovana, premlaćivana bezbroj puta bila od premlaćivanja u nesvijesti je dana 16.11.2006. godine u večernjim satima izvršila samoubistvo, rođena je 1962. godine.

Ratni zločinci su na slobodi STANIŠIĆ LJUBAN je i danac u policiji.

Tužilaštvo BiH ima izjave silovanih žena od strane Stanišić Ljubana dali do danas nije pokrenulo krivični postupak.

Nije se mogla vratiti u Vlasenicu kako nam je posljednji put kada je došla u Udruženje rekla "Ne, ne mogu se vratiti Ljuban i ostali četnici koji su nadamnom izvršili ratni zločin, koji su mi ubili oca i druge članove porodice su na slobodi, oni znaju da sam ja živa ne mogu i ne smijem. Ja ih želim vidjeti na sudu i licem u lice

Svjedoci Ratnog Zlocina u Vlasenici (Da se ne zaboravi)

Autor Sanel Babic

Srijeda, 20 Travanj 2011 19:28 - Ažurirano Srijeda, 20 Travanj 2011 20:22

---

ispričati šta su radili prvo mom ocui mojim najrođenijim zatim od mene".

Čekala je dan kada će Stanišić Ljuban biti uhapšen, ali nije izdržala. Udruženje "Žena žrtva rata" dobilo je faxom pismo u kojem daje do znanja kada pročitamo pismo bit će kasno i moli da joj pomognemo sinu oko ukopa.

U

druženje je obišlo muža i sina žene-žrtve rata, bilo na tevhidu i učinilo koliko je moglo.

Ali i dalje ćemo se boriti još više da ratni zločinci koji su nad njom i drugim ženama ne samo Vlasenice cijele BiH izvršili ratni zločin budu uhapšeni i osuđeni.

Bakira Hasečić predsjednica Udruženja

— Bakira (2006-11-18 20:57:38)